

РЕШЕНИЕ

№ 23233

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5998** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от Б. О. с ЛНЧ [ЕГН], търсец закрила от М., настанен в помещение от затворен тип в Транзитен център Пъстрогор при ДАБ – МС, [населено място], общ . С., обл. Х., против Решение № РПЗТ – 25 от 30.04.2026г. на председателя на ДАБ, с което е постановено настаняването на оспорващия в този център като се иска неговата отмяна.

В жалбата са изтъкнати доводи за незаконосъобразност поради нарушаване на административно-производствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Оспорва посоченото в мотивите на решението, че е налице опасност да се укрие, обоснован с незаконно влизане в страната и наложената принудителна административна мярка (ПАМ) по Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) и, че направил опит за незаконно преминаване на държавната граница при напускане на страната. Счита тези изводи за необосновани, основавали се единствено на предположения, без да била извършена конкретна преценка на поведението. Незаконното влизане в страната и наложената ПАМ по ЗЧРБ не можели да обосноват опасност от укриване в производството за международна закрила. Също оспорва, че не са изложени мотиви защо спрямо оспорващия е невъзможно да бъдат приложена по-леката мярка във връзка с чл.45б, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Задържането по националното законодателство и по европейското право – Директива 2013/33 относно стандартите за приемане на кандидати за международна закрила, задържането на такива кандидати може да се прилага само като крайна мярка и за възможно най-кратък срок. Позовава се на чл.45г, ал.1 ЗУБ и чл.9, пар.1 от Директива 2013/32/ЕС, - задържането можело да продължава единствено докато са налице конкретните основания за това. Изтъква и довод за

невъзможност на съдебния контрол за законосъобразността на оспорения акт поради липсата на мотиви и конкретни фактически основания.

По тези съображения, които оспорващият лично и чрез адв. М. поддържа в съдебното заседание по делото, а в ход по същество се претендира и основателност на жалбата. Адв. М. направи и допълнително искане - след отмяната на решението за принудителното настаняване на оспорващия, съдът да постанови освобождаването му от центъра от затворен тип и настаняването му в регистрационно –приемателен център от отворен тип до приключване на производството по молбата му за закрила. С чужденеца били проведени три интервюта, не вижда противоречия, а Държавната агенция за бежанците не е преценила правилно това , което е споделено от чужденеца на интервютата му, нямало основания за задържане, вече два месеца бил настанен принудително без основания за това. Оспорващият се присъедини към заявеното от адвокатата.

Ответникът – председателят на ДАБ, чрез юрк. Х., оспори жалбата иска от съда да я остави без уважение на основанията, посочени в решението.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

Жалбата до съда е от дата 08.05.2026г., подадена чрез ДАБ, а оспореното Решение № РПЗТ – 25 от 30.04.2026г. на председателя на Де връчено на дата 30.04.026г., с оглед на което жалбата е подадена в срока за обжалването му – 14-дневен от връчването, изрично указан в решението.

По фактите:

Със Заповед № УРИ 4069 ПАМ -163/29.03.2026г. на орган при ГПУ Малко Т., на О. Б., лице от мъжки пол, представил се за гражданин на М., и [дата на раждане] , [населено място], е наложена ПАМ „връщане до страната по произход – Кралство М.“. На 15.04.2026г., оспорващият е подал молба за международна закрила - бланка, чрез органите на Дирекция - Миграция – МВР,

С нарочно писмо с рег.№ 536400-44965 от 22.04.2026г. до председателя на ДАБ, директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР – старши комисар Н., изтъква данни за оспорващия във връзка с необходимост от настаняването му в център от затворен тип и конкретно следното:

1.Незаконното му влизане в страната, поради което е издадена заповедта за наложената ПАМ „връщане“ , а за изпълнението на тази заповед,, е настанен принудително в СДВНЧ.

2.Изтъква се, че до 15.04.2026г. са водени беседи с мароканския гражданин, който притежавал и валиден паспорт , за доброволното му завръщане в страната му по произход и той се е съгласил.

3.На 15.04.2026г. след проведена среща с адвокатата от Български хелзински комитет, същият е подал молбата за международна закрила, , поради което можело да се предположи, че тази молба е подадена единствено с цел шиканиране на процеса на обратно връщане.

4.При тези обстоятелства директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР счита ,че следва да бъдат приложени разпоредбите на чл.45б ЗУБ.

5. Също така, директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР счита, че в случая е налице опасност от укриване - с оглед фактическите му данни и цялостното поведение на територията на страната, можело да ес направи обосновано предположение, че ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената му ПАМ.

На 30.04.2026г., оспорващият е предаден от органи при СДВНЧ - С. на служители на ДАБ.

На 30.04.2026г. с Докладна записка от директора на Дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ , на основание регистрацията на чужденеца, неприключилото производство по международна закрила и след анализ на наличната информация за поведението

на Б. О. , са налице основания да се счита, че има опасност да се укрие. За този извод е взето предвид, че е влязъл незаконно на територията на страната и не е подал молба за международна закрила, а такава молба е подадена след като му е наложена ПАМ „връщане“ и можело ад ес предположи, че подаването на молбата за международна закрила е само и с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената му ПАМ. Счита, че са налице предпоставките по чл.45б, ал.1, т.2 ЗУБ за настаняването на Б. О. в център от затворен тип с цел установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата му за международна закрила. Изтъкнато е, че чужденецът е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по пар.1, т.17 ЗУБ, не е заявил семейни връзки на територията на Република Б., принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим. По тези мотиви се предлага Б. О. да бъде настанен в център от затворен тип.

С оспореното решение № ХРПЗТ – 25/30.04.2026г. на основание идентично обсъдени данни за оспорващия – незаконното влизане на територията на страната, без да е подал молба за международна закрила, а това се случва след като е наложена ПАМ „връщане, опит за незаконно напускане на страната, можело да се предположи, че подаването на молбата за международна закрила е с цел осуетяване на процеса на изпълнение на наложената му ПАМ. По идентични изводи с докладната записка, органът е достигнал до извод за приложимост на чл. 45, ал.1 вр. чл.45б, ал.1, т.2 ЗУБ, както и във връзка с обстоятелството, че не е лице от уязвима група и няма семейни връзки на територията на страната, на основание посочените разпоредби, председателят на ДАБ с оспореното решение е постановил настаняване на Б. О. в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Оспорващият е настанен в Транзитен център Пъстрогор с Решение за настаняване № 34 / 30.04.2026г. на директора на центъра.

Молбата за международна закрила е потвърдена пред орган на ДАБ с втора молба от 30.04.2026г. На същата дата е изготвен регистрационен лист, като при регистрацията оспорващият е заявил, че имал средно образование, за говорими езици е посочил арабски и берберски, по етническа принадлежност – берберин, а религия – сунит. За място на раждане е посочил [населено място], и дата – 20.10.2000г. а същата дата е връчена и покана за провеждане на интервю на 04.05.2026г. На същата дата е съставен и формуляр за идентификация и оценка на нуждите на О. Б., по твърдението на чужденеца, че страда от диабет, е направено изследване и установено, че кръвната захар е в норма, посочено е, че отново ще бъде направено изследване. Идентифицирана е нужда от дрехи и обувки, които ще му бъдат дадени. На оспорващия е издаден регистрационна карта.

На дата 04.05.2026г. е проведено лично интервю с Б. О., с преводач г-н Ш., от арабски език. Потвърдени са данните при регистрацията. Потвърдил е данните за нелегално влизане в страната - с трафикант , преминал с група други лица границата пеш, след това били взети с кола, но гранична полиция ги арестувала. Заявява, че целта му била да стигне до С., тъй като в М. нямало работа и парите били малко и търсел да живее на друго място. Чувствал се зле, защото не намирал работа по специалността си – английска филология, наложил е да работи нещо друго, което не го удовлетворявало, искал да създаде семейство в хубава страна защото не виждал бъдеще в М.. На интервюто също е посочил, че завършил средното си образование през 2018г., после 2 години записал английски език в университета в [населено място] , дипломирал се през 2020г., работел в кол център, но не било постоянно – 24-26г. Ако се завърне в М. щял да има проблеми защото не можел да върне парите, които взел за да дойде до тук. Няма данни за други проведени интервюта по преписката.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

На първо място, изводите на всички органи и на председателя на ДАБ в оспореното решение, за опасност оспорващия да се укрие, следва да се считат за потвърдени. Поведението на оспорващия действително съставлява основание за такъв извод. Оспорващият не е заявил при регистрацията данните за образованието си след средното – английска филология, както и, че владее английски език, адв. М. е комуникирала с него на английски език. Заявил е само средно образование и езици арабски и берберски при регистрацията на молбата му за закрила. С посочените образования би следвало да говори „литературен“ арабски език, а не диалект, както констатира преводача по делото, очевидно желае да постави бариера чрез езика от което и извод, че не желае да съдейства и прикрива намерения и цели. Заявеното на интервюто, че е искал да подаде молба за закрила още в първата държава, противоречи на описаното поведение на лицето в докладната на директора на Дирекция „Миграция“ МВР, за обстоятелствата, при които е подадена, в това число не може да се приеме и, че заявената цел – да достигне до С. е достоверна, тъй като още на границата е взет в автомобил от румънски гражданин, очевидно част от мрежата за трафик на хора. В случай, че действително е имал намерение да подаде молба за закрила в първата държава и да остане в Република Б., оспорващият е могъл да направи това още след преминаването на границата, но не го е направил, а след консултация, е решил да се възползва от процедурите за международна закрила, очевидно за да бъде освободен от СДВНЧ. Правилни са изводите при посочените обстоятелства не само за опасност от укриване, но и за подаване на молбата за закрила единствено с цел да осуети изпълнението на ПАМ „връщане“, която ПАМ е била на етап доброволно завръщане. Поведението на оспорващия буди съмнение за действителните му намерения, поради което е налице и опасност от укриване.

Необосновано в жалбата се твърди, че взетите предвид обстоятелства за поведението на оспорващия в оспореното решение, са неотнормирани към опасност от укриване. Представянето на невярна информация и препятстване на изпълнението на наложената му мярка по ЗЧРБ, са критерии, възприети от законодателя, като обосноваващи опасност от укриване по смисъла на пар.1, т. 4 от ЗЧРБ, а в пар.1, т.15 ЗУБ, са посочени неизчерпателно критериите за преценка на „сериозна опасност от укриване на чужденец“, като законодателят е използвал изразът „и други“, предвид на което са относими и посочените по разпоредбата на ЗЧРБ. Обстоятелството, че оспорващият притежава документ за самоличност, не е достатъчно за извод, че няма опасност да се укрие и да се игнорира поведението на оспорващия.

Предвид на всичко изложено, установи се посоченото в оспореното решение основание за настаняване на чужденеца в център от затворен тип по чл. 45б, ал.1, т.2 ЗУБ – „за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие;“ Очевидно разпоредбата има предвид установяване на действителните факти, на които се основава молбата за международна закрила. Доводът на адв. М. за проведени три интервюта по молбата за закрила не се потвърждава от доказателствата по делото, органите на ДАБ имат право да преценяват дали да провеждат повече от едно интервю.

Спазено е и изискването по чл. 45в, ал.2 ЗУБ – решението да се вземе след преценката, че чужденецът не принадлежи към уязвима група.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила, предвид, че са обсъдени всички данни за относими факти и обстоятелства по отношение на оспорващия.

Решението, е издадено от председателя на ДАБ при упражняване на предоставеното му от закона

правомощие по чл. 45в, ал.1 ЗУБ, поради което е издадено и от компетентен орган.

Също така, срокът на процесното настаняване е предвиден в закона - е до отпадане на пречките – в случая опасността от укриване и или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Що се касае до искането на адв. М., оспорващият да бъде освободен поради проведени всички процесуални действия по молбата за закрила, то този довод е неотносим към преценка за законосъобразността на оспореното решение, а е относим към неговото изпълнение. Съдът в производството по делото следва да прецени законосъобразността на оспореното решение както е предвидено в чл.142 АПК – съдът преценява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му, в която връзка съдът взе предвид нови обстоятелства към датата на устните състезания, тъй като потвърждават изводите в решението – данните от интервюто на оспорващия.

Следователно, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

На основание всичко изложено и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. О. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., настанен в помещение от затворен тип в Транзитен център Пъстрогор при ДАБ – МС, [населено място], общ. С., обл. Х., против Решение № РПЗТ – 25 от 30.04.2026г. на председателя на ДАБ, с което е постановено настаняването на оспорващия в този център.

Решението е окончателно.

Съдия: